

Vi holdt koncert på plejehjemmet Åløkke i Løgumkloster i marts 2010, og det var en meget stor oplevelse for mig at blive mødt af en beboer med ordene:

”Kan du kende mig? Jeg har sådan glædet mig til at møde dig?”

Nej, jeg kunne ikke kende vedkommende. Men da hun fortalte, at hun var Ellen Stein, var jeg slet ikke i tvivl, for jeg kunne nok huske min lærer fra 1. klasse, selv om jeg ikke har set hende i over 50 år.

Det var et sjovt møde, og da jeg halvandet år efter igen skulle synge på Ellens plejehjem, havde vi en dejlig hyggesnak over et glas vin efter koncerten.

Tove Tersbøl.

Hun har senere skrevet følgende indlæg i beboerbladet:

”Nu falmer skoven trindt om land”

Der var såkaldt høstfest den 25. oktober for beboere og pårørende. Vi startede med en god og veltillavet middag. Derefter kom koret Sing´n Swing marcherende ind på rad og række. De glædede os med deres friske sange og melodier – vel at mærke uden nogen som helst brug af sangmapper!!!! – af nogen art.

Imponerende!!

Lidt senere fik vi kaffe alle sammen.

Derefter kom koret på scenen igen.

For uden sang og uden klang, hvad ville livet være. Et par strofer der for mig passer godt til koret under Tove Tersbøls dygtige ledelse.

Til sidst havde vi en værdig afslutning med ”Dejlig er jorden” som fællessang.

Jeg skylder Tove en særlig tak.

Mindet lader som ingenting, er dog et lønligt kildespring.

Hjertelig tak Tove. Det glæder altid et gammelt hjerte – her yderligere et gammelt lærerhjerte, når man får lov at opleve en af sine dygtige gamle elever udfylde sin plads i livet på så skøn en måde.

Endnu et HJERTELIG TAK.

Ellen Stein